

'Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn'.

Eerwaarde Pater

George HANTSON c.i.c.m.

missionaris van Scheut

Geboren te Ronse op 1 september 1904 - geloften 8 september 1926 - priester gewijd op 18 augustus 1929 - vertrokken naar de Filipijnen op 15 september 1930 en heengegaan naar het Huis van de Vader op 13 juli 1984.

Allen hebben we bij onze confrater Pater Georges gestaan na zijn hersenbloeding op 17 april 1983. « Heer, breng hem thuis uit deze ballingschap. » Dat was onze droom en ons gebed gedurende een jaar en drie maanden.

Na zijn filosofische studies in Gent kwam Pater Georges naar Scheut en vertrok na zijn wijding naar de Filipijnen. Vanaf de eerste jaren werd hij opgemerkt als een ijverig en sociaal aanvoelend mens.

Baguio (in de mijnen) - Tubao - Baguio (als pastoor) - Bayombong - Tuguegarao - overal waar hij werkzaam was, zette hij zich voor honderd procent in. De parochie, de school en de catechisten, alles werd prima verzorgd.

Als eerste novicenmeester van onze Filippijnse Scheutisten gaf hij zich helemaal voor dat schone werk. Hij nam de taak van de vorming van de eerste Scheutisten buitengewoon ter harte. Hij was voor zijn studenten een echte vader en een leidsman die zij ten zeerste waardeerden en naar wie ze bleven opkijken.

Na het wegvallen van deze taak ging hij zich in alle eenvoud en tot bewondering van de confraters als gewoon missionaris ten dienste stellen van het werk in de scholen en van de catechisten. Vele jaren stond hij de Provinciaal bij. Ook was hij raadgever voor de zusters.

Onder zijn vurige missionarisgeest en impuls kwam veel tot stand. Hij was een zeer begaafd man, vol wijsheid, rechtvaardigheid en toch mild in oordeel en handelen. Dit alles gesteund op een diep geloof dat zijn kracht vond in zijn gebed.

Vanaf het begin van zijn missionarisleven tot op de laatste jaren van zijn leven was hij verbonden met het catechistenwerk voor heel de streek, organiseerde vormings- en verdiepingsdagen, verschillende jaren was hij de motor van de door hem begonnen wekelijkse „prayer-meetings” voor de barrios en centra en zo ging hij dan mee met de jongste vernieuwingen in de Kerk na het Vaticaans Concilie.

Een lang leven van rusteloze inzet en van algehele dienstbaarheid is nu tot rust gekomen. Hij ruste in de vrede van de Heer, aan wie hij met vreugde zijn jonge leven als Scheutist had verpand en op wie hij heel zijn vertrouwen heeft gesteld.

Moge God ons nog zulke missionarissen geven.